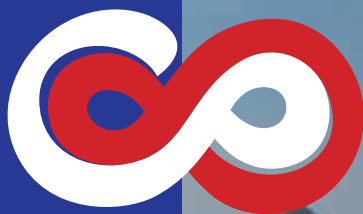


# Kajuit Nieuws

---

Zomer  
2016



Spreekbuis van Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100  
jaargang 57 - nummer 4

**OUDE  
ZIJDS  
100**

---

*hier ben ik*



# Colofon

Mensen uit alle hoeken van de samenleving vormen samen Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100. In de binnenstad van Amsterdam en daarbuiten willen wij in leven en werken het evangelie van Jezus Christus present stellen. Oudezijds 100 biedt concreet hulp door inloop, maatschappelijke opvang, begeleid wonen, medisch maatschappelijk werk en medische zorg voor onverzekerden. De woongemeenschap functioneert hierin als groot gezin en oefenschool, die de hulpverlening ondersteunt. Van meet af aan is de gemeenschap een plek waar christenen met verschillende achtergronden hun dagelijks leven delen. Als werkplaats voor oecumene zoeken we wat ons samenbindt. Gemeenteit Spe Gaudentes vormt de kern van het grotere geheel van Oudezijds 100 en draagt verantwoordelijkheid voor het reilen en zeilen van de gemeenschap.

## Abonnement & informatie

Een abonnement op KajuitNieuws kan ieder moment ingaan. Neem contact met ons op en u krijgt KajuitNieuws thuisgestuurd. De richtprijs is € 10,-. Wilt u meer weten over onze gemeenschap? Neem een kijkje op onze website [www.oudezijds100.nl](http://www.oudezijds100.nl) of neem contact met ons op (zie achterzijde). We sturen u graag informatie toe.

## Acceptgiro

U kunt ons helpen door voor ons te bidden, ons werk financieel te ondersteunen of als vrijwilliger met ons mee te werken in Amsterdam of Maria ter Claesze (Friesland). Met de bijgevoegde acceptgiro kunt u

- giften overmaken voor het KN-abonnement
- giften overmaken ten bate van ons werk

## Productie

Dit nummer van KajuitNieuws werd opgemaakt en gedrukt bij Weevers te Vorden. Redactie en logistiek: Willemijn Goos, zvr Rosaliene Israël sg, zvr Dorothea Mulder-Derks sg, Pieter Pronk tg, Lobke Timmerman tg, Leendert van Wolfswinkel tg en Annette de Zwart dg.

# Inhoudsopgave

|                                  |           |
|----------------------------------|-----------|
| <b>Vriendenbrief</b>             | <b>3</b>  |
| <b>Pelgrimage 2016</b>           | <b>6</b>  |
| <b>Welkom en afscheid</b>        | <b>8</b>  |
| <b>Thema oecumene</b>            | <b>9</b>  |
| <b>Column Kruispost</b>          | <b>14</b> |
| <b>Kroniek "Delen en werken"</b> | <b>15</b> |

# Vriendenbrief

## Hier ben ik

Amsterdam, juni 2016  
Aan allen verbonden met  
Gemeenschap Oudezijds 100,

Met de zomereditie van KajuitNieuws komen we aan het eind van ons seizoen. Een seizoen dat in het teken stond van het jaarthema 'Hier ben ik'. Het heeft ons opgeroepen om na te denken over de vraag of wij er ook daadwerkelijk zijn. Was ik er voor de ander in de buurt, de gemeenschap, mijn gezin? Een jaarthema dat je ook doet beseffen dat je niet alleen bent, zeker wanneer je de 'ik' met een hoofdletter plaatst. Aan het einde van het seizoen kan ik dan ook alleen maar dankbaar terugkijken. Het was een seizoen dat

begon met het prachtige jubileumfeest waar wij met de buurt en (oud-)gemeenschapsleden onze zestig jaar op de Amsterdamse Wal mochten vieren, een seizoen waarin de community drie nieuwe tochtgenoten mocht verwelkomen tijdens de jaarlijkse geloftebevestiging, een seizoen waarin vele vrijwilligers uit binnen- en buitenland, van student tot gepensioneerde, zeiden 'hier ben ik'. Op de facebookpagina 'Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100' kunt u nog vele andere hoogtepunten terugzien.





## **‘Ik zal je rust geven’**

Eerlijkheidshalve moet ik echter bekennen dat ik soms denk: ‘was ik maar niet hier’. De drukte op de Wal met al haar (schreeuwende) toeristen, het leed van de seksindustrie, de vele verantwoordelijkheden die de gemeenschap draagt om haar roeping gestalte te geven, de bezuinigingen in de zorg en de daarbij behorende onzekerheid over de subsidie die wij krijgen van de gemeente Amsterdam, de pijn en de eenzaamheid van de vele hulpvragers, soms lijkt het echt te veel. Op zulke momenten wordt het jaarthema een ‘ik’ met een hoofdletter, of zoals in Mattheüs 11:28 staat: ‘Kom tot Mij allen die vermoeid en belast zijn en Ik zal u rust geven’. Er staat niet: ik zal al die toeristen wegnemen of de seksindustrie of al jouw verantwoordelijkheden, maar ‘Ik zal je rust geven’.

## **Muziekstuk**

Rust, pauze, even stilstaan, en dat in een tijd waar ‘druk, druk, druk’ de boventoon voert. De tijd gaat zo snel en we moeten nog zoveel, er komt zoveel op ons af. Het is niet makkelijk om echt *rust te nemen*. Moet je je eens voorstellen wanneer uit een mooi muziekstuk alle rustnotaties worden weggelaten; dan onttaart de muziek toch in een grauwe, emotionele aaneenschakeling van noten, zonder enige melodie?

Ik hoor weleens bezoekers van de gemeenschap zeggen dat het op Oudezijds 100 zo’n oase van rust is, zeker in vergelijking met de ‘kermis’ van de stad. En dat is niet omdat het zo rustig in huis is, al was het alleen al om de kinderen die door de Kajuit rennen. Oudezijds 100 wordt ervaren als een oase van rust, omdat er tijd voor de ander wordt genomen. En dat

kan dankzij de woongemeenschap, er is altijd wel iemand die een kopje koffie zet, een luisterend oor biedt of je ergens mee kan helpen, of het nu een communitylid is of iemand die tijdelijk bij ons woont. In een maatschappij waarin niemand tijd heeft en alles snel moet, is het zó gemakkelijk om de mooie noten van een muziekstuk niet te horen, dat talenten van veel mensen verloren gaan.

## **Wederkerigheid**

Door in de gemeenschap met elkaar te eten, samen naar de kapel te gaan, samen koffie te drinken en samen te werken, heb je tijd met elkaar en ontmoet je de ander. Ja, soms denk je wel eens: ‘het eten met z’n allen duurt zo lang’ of ‘als ik dat werkje alleen doe, dan gaat het veel sneller.’ Die momenten van rust en van samen-zijn en samen-werken creëren een wederkerigheid die zoveel meer waard is dan de tijd die je zogenaamd gewonnen zou hebben. De raad voor Volksgezondheid en zorg schreef in 2013 in haar advies aan de staatssecretaris van Volksgezondheid:

‘Wederkerigheid draagt er aan bij dat mensen meer plezier hebben in onderlinge hulp, daar meer het belang van inzien en meer vertrouwen in elkaar hebben. Degene die helpt en degene die geholpen wordt, werken immers samen en beide ontlenen daaraan voldoening. Dat stimuleert de bereidheid tot onderlinge hulp en beperkt de vraag zodat daar relatief gemakkelijk in kan worden voorzien; er is dan ook meer ruimte om mensen te helpen die fysiek of geestelijk niet in staat zijn tot wederkerigheid. Op die manier werkt de combinatie van solidariteit en wederkerigheid als het cement van de samenleving.’



Zo mochten we samen het jaarthema beleven, in de drukte van alle dag. We zijn dankbaar dat we voor velen een oase van rust konden zijn, een plek waar iedereen mag participeren, jong en oud, elk met zijn of haar (verborgen) talenten. Dank jullie wel voor alle inzet, giften en voorbeden die de gemeenschap Oudezijds100 mogelijk maken.

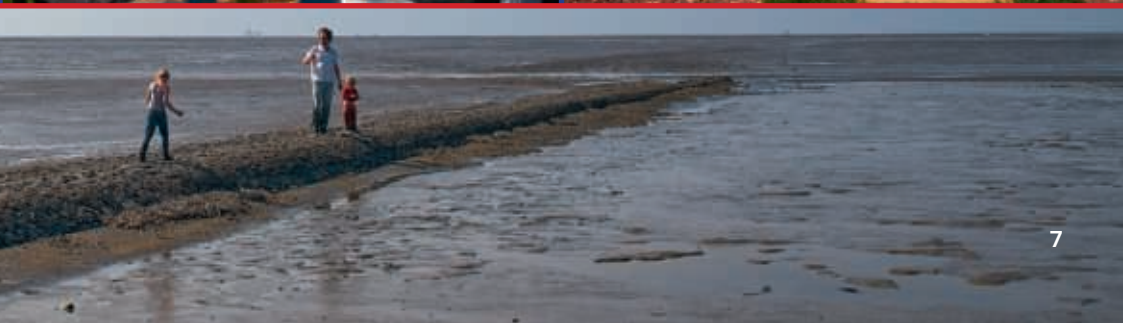
Ik wens jullie allen een mooie zomer met veel Rust,

*br Rik Florentinus, zg  
Prior*

br Rik Florentinus  
prior gemeenschap Spe Gaudentes



Pelgrimage 2016





## Welkom en afscheid

### Welkom

De afgelopen tijd mochten we verschillende mensen verwelkomen. Liudmila komt uit Oekraïne en doet in Amsterdam vrijwilligerswerk in samenwerking met Don Bosco. Sarineke, de coördinerend arts van Kruispost, is met haar man Aart-Jan en hun kinderen Tirza en Levi in de gemeenschap komen wonen. Willemijn en Jan-Henk maakten onder de noemer 'Bestemming Aarde' een wereldreis, zijn teruggekomen en wonen nu in de gemeenschap. In het vaderhuis zijn Eva, Christina, met haar dochter Isabelle, en Marie de nieuwste bewoners. We heten hen allemaal van harte welkom!

### Afscheid

Ondertussen nam een bijna even groot aantal mensen weer afscheid van Oudezijds 100. Joanne is na zo'n half jaar bij ons te hebben gewoond weer vertrokken, maar is nog regelmatig bij ons te vinden als receptionist in de Kajuit of bij Kruispost. Laura en haar dochtertje

Delia hebben afscheid genomen en hebben elders in het land een onderkomen gevonden. Uit hetzelfde huis vertrok ook James. Corinna, die hier was voor een Diaconaal Jaar, keerde iets eerder terug naar Duitsland om zich goed voor te kunnen bereiden op de toelatingsexamens voor tandheelkunde. Tirza heeft haar onderzoek op Oudezijds 100 afgerond en woont niet meer bij ons, maar komt nog regelmatig langs om bijvoorbeeld receptie te doen. En waar sommigen na een paar maanden afscheid nemen, doen anderen dat na enkele decennia: Hermen Jan is verhuisd naar Buitenveldert en nam zijn boeken mee. We wensen allen het beste, en: de koffie staat altijd klaar!

### Veni, vidi, foetsie

Nathan woont een paar weken op Oudezijds 100, in verband met een onderzoek naar wat er leeft in deze buurt en wat Oudezijds 100 daarvoor zou kunnen betekenen.

# Thema oecumene

Oudezijds 100 bestaat uit meer mensen dan de gemeenschapsleden die samen de Voor- en Achterburgwal bewonen. Zo zijn er veel vrijwilligers die wekelijks of maandelijks langskomen voor receptie-, kantoor- en schoonmaakwerkzaamheden, weekenddiensten of bestuurstaken. Ze hebben hun eigen huis, maar leven op afstand toch met ons mee en kijken zo ‘over de rand’ bij ons naar binnen. Hoe gaat dat en wat zien ze dan? We lieten Floor de Ruiter, oud-bestuurslid, en Nathan Tramper, student-onderzoeker en onder andere weekendteamlid, aan het woord.

## In gesprek met Floor

### *Wie ben je, waar kom je vandaan?*

‘Ik ben achteventig jaar oud en vader van een heerlijke tweeling van twaalf jaar oud: Morris en Cato. Getrouwd met Jet en met elkaar wonen we in Amsterdam. In mijn werk heb ik drie jaar geleden een nieuw bedrijfje opgericht, samen met een collega die bijna dertig jaar jonger is. Met een heel team om ons heen begeleiden we organisaties die in moeilijke omstandigheden zijn terecht gekomen. Bijvoorbeeld helpen we soms bij de vorming van nationale politie of een grote reorganisatie bij Holland Casino.’

### *Hoe ben je in het bestuur van stichting (vrienden van) Oudezijds 100 terecht gekomen?*

‘Michiel Josephus Jitta, een bestuurder die al tientallen jaren bij Oudezijds 100 is betrokken, heeft me er bij gesleept. Nadat hij me voor de zesde keer gevraagd had, begreep ik dat het niet een vraag was, maar een opdracht. Mijn aarzeling zat niet bij Oudezijds 100, maar ik zei tegen Michiel: ‘Jij bent lekker met pensioen en hebt alle tijd, maar ik werk en heb een gezin met kinderen, daar heb ik helemaal geen tijd voor’. Maar Michiel had gelijk, het paste prima en heeft mij ook veel opgeleverd.’

### *Wat voor dingen heb je gedaan je in dat bestuur? Wat vond je het leukst?*

‘Ik ben niet echt een bestuurder, maar een

begeleider van verandering. En in de afgelopen periode heeft er op bestuurlijk niveau wel een verandering plaats gevonden bij Oudezijds 100. Verjonging en ons voorbereiden om op termijn minder afhankelijk te zijn van gemeentelijke subsidies. Verjonging, maar eigenlijk ook terug naar de roots; totaal je eigen koers bepalen in de keuzes van de hulp. Los van overheidsbemoeienis.’

### *Je hebt als het ware van over de rand een kijkje gehad in ons gemeenschapsleven. Wat heeft gemeenschap Oudezijds 100 jou geleerd?*

‘Ik heb heel veel geleerd van het gemeenschapsleven. Op allerlei gebied. Bijvoorbeeld dat Rik elke bestuursvergadering met gebed begint. Dat was ik niet gewend. Nu realiseer ik me dat juist dat een hele goede bijdrage levert aan de gesprekken. Even rust en concentratie op ons eigenlijke doel voor die bijeenkomst. Maar ook op een heel ander gebied. Bij mijn afscheid verteld ik al dat ik het leven in een huwelijk en gezin al een hele uitdaging vind. En dan lijkt het leven in een gemeenschap van gelijkgestemden me al helemaal een opgave. En dat dan nog met mensen die ook nog hulp en aandacht nodig hebben. Daar kan ik alleen maar stil en met bewondering naar kijken. De drive waarmee iedereen in de gemeenschap zo’n concrete bijdrage levert aan de wereld, dat vind ik zo prachtig. En ik ben trots dat ik



daar een klein beetje een onderdeel van ben (geweest). De opvatting van wederkerigheid inspireert me ook in mijn werk: iedereen kan op zijn of haar manier een bijdrage leveren.'

### *En wat heeft Oudezijds 100 van jou geleerd?*

'Eigenlijk kwam ik helemaal niet over de vloer om bestuurslid te worden, maar om met Spe Gaudentes om de tafel te zitten. Als je zo intensief met elkaar samenleeft en werkt, vraagt dat heel veel van de onderlinge samenwerking. Daar moet je regelmatig onderhoud aan plegen. Maar de slijtage gaat heel gelei-

delijk, dus merk je die eigenlijk niet. Je past je allemaal aan aan wat de groep kan hebben. Ik was er voor de samenwerkings-'APK'. En als je dan als buitenstaander de ontstane gevoeligheden aan de orde stelt - dat kan je dan makkelijk doen als je er geen onderdeel van bent - dan kan dat best even hard aankomen of moeilijk zijn. We hebben toen besloten om een periode elke twee weken zo'n gesprek te houden. Ik meen op maandagavonden. Dan fietste ik na het eten naar Oudezijds toe voor wat bleek te heten de 'Floor-gesprekken'. En omdat er veel te bespreken was, liepen die

soms behoorlijk uit. Dat pakte de volgende gewone werkdag niet voor iedereen goed uit. De gemeenschap heeft hard gewerkt. Daar was ik heel trots op.'

'Een van de realisaties was dat de identiteit van Oudezijds 100 al tientallen jaren niet was veranderd, terwijl er een hele nieuwe generatie aan boord was: zowel gemeenschapsleden als bewoners. Veel jongeren hechten in deze tijd een groot belang aan zingeving. Ze willen betrokken zijn bij dingen die er echt toe doen. Niet als sponsor, maar echt zelf persoonlijk betrokken zijn. Om de verbinding met die nieuwe generatie te maken, daarbij stond die originele identiteit een beetje in de weg. Van binnen was er sprake van een generatiewissel, maar dat was nog onzichtbaar. Zelf weet ik niet hoe dat aan te pakken, maar van Michiel had ik inmiddels geleerd dat je gewoon wat druk moet 'uitnodigen'. Dat deed ik met mijn oude vriend Jeroen van Erp. Die is inmiddels hoogleraar Industrieel ontwerpen in Delft en dus extreem druk. Maar toch wist ik hem te strikken als begeleider van dat traject. Daar mocht ikzelf ook af en toe bij zijn. Dat was echt gaaf. En de nieuwe website, met alle verhalen van iedereen die op een of andere manier betrokken is, vind ik helemaal geweldig.'

**Ons jaarthema is 'Hier ben ik'. Wat zijn jouw associaties? Wat roept dat bij je op?**

'Oudezijds 100 weet steeds met inspirerende motto's te komen. Deze ook weer. Voor mij onderstreept dat, dat ik aan Oudezijds 100 verbonden wil blijven. Dus ik roep: 'Hier ben ik, ik ben niet weg, gebruik me'. Ik hoop met de individuele leden van de gemeenschap verbonden te blijven en ook met hen als team betrokken te blijven. Dus ik hoop nog regelmatig naar Oudezijds 100 toe te fietsen.'

## In gesprek met Nathan

**Wie ben je en wat doe je?**

'Ik ben Nathan Tramper en nu rond de vier jaar vrijwilliger bij Oudezijds 100, vooral met weekenddiensten. Ik studeer Godsdienst Pastoraal Werk en voor mijn afstudeeronderzoek mocht ik vanaf april tot eind mei wonen op Oudezijds 100.'

**Hoe ben je in contact gekomen met Oudezijds 100?**

'Ik ben via de studentenvereniging in contact gekomen met Oudezijds 100. Er was een clubje meiden vanuit mijn studentenvereniging, Navigators, die nadachten over wat gerechtigheid betekent. Zij hebben toen hier een rondleiding gekregen om te zien hoe dat bij Oudezijds 100 vorm krijgt. Een van die meiden wilde als vervolg op dat bezoek een keer weekenddienst doen en vroeg of ik meeding. Daarna ben ik beetje blijven hangen en heb ik nog veel weekenddiensten hier mogen doen!'

**Hoe kijk je tegen de gemeenschap aan?**

'Daar moet ik even over nadenken. Ik vind het heel mooi. Vooral dat. Ik heb het super naar mijn zin gehad tijdens alle weekenden, maar ook vooral tijdens de zes weken dat ik hier mocht wonen. Het is voor mij echt een grote familie. Gezelligheid, samen koffie drinken, kapeldiensten. Het enige dat ik niet zo leuk vind zijn de moeilijk vroege ontbijten. Niet echt geschikt voor iemand met een studentenritme!'

**Wat heeft Oudezijds 100 voor jou betekend?**

'Het leven in een gemeenschap is heel mooi, maar ook confronterend. Je moet met veel mensen omgaan, soms is dat ook vermoeiend of heb ik er geen zin meer in. Het is voor mij mooi en leerzaam geweest om juist dan te



merken dat anderen mij opmerken, even een praatje komen maken of een bakje koffie halen. Het onderlinge contact, de mensen die ik hier leer kennen, daar leer ik het meest van en dat betekent ook het meest voor me. Gewoon het samenleven, dat vind ik mooi.’

*Kun je iets vertellen over het onderzoek dat je doet?*

‘Ik doe voor Oudezijds 100 een onderzoek in de buurt. Hierbij onderzoek ik hoe de gemeenschap bekend staat bij buurtbewoners, hoe mensen het leven in deze wijk ervaren en hoe

Oudezijds 100 iets zou kunnen bijdragen in de buurt. Ik onderzoek dus eigenlijk hoe het gemeenschapsleven dat zich binnen de muren afspeelt, iets kan betekenen voor de mensen daarbuiten, of hoe de buurt iets kan betekenen voor Oudezijds 100. Dus eigenlijk gewoon hoe het gemeenschapsleven een paar muren kan worden uitgebreid.’

*Welke inzichten over Oudezijds 100 en over de buurt heeft het onderzoek je opgeleverd?*

‘Veel mensen klagen over de buurt en met name over de massa’s toeristen. Nutella-win-

kels zijn niet zo populair. En dronken Engelse toeristen ook niet. Maar dit had ik van te voren ook wel kunnen bedenken. Wat ik wel opvallend vond, is dat mensen uit de buurt, op een paar oude rotten, ouders en christenen na, Oudezijds 100 eigenlijk niet kennen. Ook zijn veel mensen op zoek naar een plek waar ze tot rust kunnen komen, een goed gesprek kunnen hebben of even na kunnen denken. Daar liggen mogelijk wel kansen voor Oudezijds 100.'

*Iedereen die kortere of langere tijd bij Oudezijds 100 komt houdt de gemeenschap ook een spiegel voor. Kun je vanuit die gedachte iets zeggen over ons leven en werken hier?*

'Wat mij is opgevallen in de afgelopen weken is dat ik moe ben. Moe van dingen doen, moe van altijd mensen om mij heen. Ik denk dat meer mensen dit zo ervaren. Terwijl het traditionele kloosterleven voor rust en orde zorgt, zorgt het leven op Oudezijds 100, in ieder geval voor mij, nog wel eens voor chaos en drukte. Eigenlijk zijn de mensen buiten de muren van Oudezijds 100 dus op zoek naar dezelfde dingen als hier binnen: rust, ontspanning, momenten van bezinning en nieuwe energie. Misschien had ik onderzoek moeten doen naar waar en hoe je dat kunt vinden, in plaats van naar wat Oudezijds 100 nog meer zou kunnen betekenen en doen voor de buurt.'

*Het jaarthema van Oudezijds 100 is 'Hier ben ik'. Wat roept dat bij je op?*

'Als echte Zeeuw denk ik natuurlijk gelijk aan de songtekst van het lied 'Hier' van BLØF:

'Hier ben ik veilig / hier ben ik sterk / hier ben ik heilig / dit is mijn kerk / dit is mijn haven / hier leg ik aan / hier kan ik slapen / hier moet ik staan / hier ligt mijn hart voor jou.'

Een lied dat ik ook wel bij Oudezijds 100 vind passen. Bij Oudezijds 100 voel ik me veilig, voel ik me gesterkt door anderen. Voel ik me heiliger omdat ik mijn geloof kan delen en uitleven. Oudezijds 100 is een haven waar je steeds weer naar terug kan keren en zeker iets waar mijn hart zal blijven liggen. Bij Oudezijds 100 maar nog meer bij alle mensen die ik hier heb ontmoet!'

## Column Kruispost

John is de tweede die dit jaar op Kruispost komt met een stinkende, etterende wond, en niet alleen de wond stinkt; John is een man uit een verhaal van Victor Hugo of Dickens. Zijn been is dik en de wond op zijn scheenbeen ziet er slecht uit. Als er niet snel een medisch bed in de opvang komt, zal, net als bij de eerste patiënt, een amputatie onvermijdelijk zijn. We zetten ons in om een bed te regelen, zodat de wond, en liefst niet alleen de wond, maar de gehele patiënt, twee keer op een dag gespoeld en verschoond kan worden. In afwachting van deze plek, kijk ik toe hoe de arts met veel liefde en zorg deze vreselijk wond verzorgt. Zelf grijp ik ieder excuus aan om af en toe naar buiten te gaan voor frisse lucht.

Wat heeft dit leed met gemeenschapsleven te maken heeft? Deze vreselijke wond maakt iets in me wakker. Ineens word ik me bewust van deze samenleving, niet uit een verhaal van Victor Hugo, maar hier - voor mijn voeten. Deze wond en het in actie komen van de arts, brengt mij in actie: ik moet iets doen, daar ben ik toch toe geroepen? Dat was mijn opdracht! Niet stil zitten en terneergeslagen kijken naar een wereld waar ik geen grip op heb, die ik misschien zelfs niet meer vertrouw, maar op zoek gaan naar de ander! Op zoek naar de mens die voor mij staat, die zo anders is dan ik, die stinkt en waar ik eigenlijk van walg. En dan bij deze mens neerknielen en de wond (lees: voeten) wassen. Om me weer bewust te worden van mijn roeping, heb ik de ander nodig, want zonder hem word ik murw en moedeloos. Ik heb de ander nodig om wakker geschud te worden en verder te gaan op weg naar Gods koninkrijk.

zr Albertine de Bruijn-Boiten sg  
algemeen coördinator Kruispost



# Kroniek

## Delen en werken

De afgelopen maanden hadden we verschillende logees: Rie, van de Hooge Berkt, was met Pasen een week bij ons en ook voormalig diaconaal-jaarder Ulrike kwam met haar vriend hier een week logeren. Ook brachten verschillende groepen een bezoek aan Oudezijds 100: een groep medewerkers en studenten van de Protestantse Theologische Universiteit en Diaconaal Jaarders uit Duitsland.

Vanuit Oudezijds 100 werden ook de nodige 'uitstapjes' ondernomen. Spe Gaudentes hield in Maria ter Claesze een weekend retraite rond het thema van de groeiende gemeenschap en communiteit en wat de

mogelijke gevolgen hiervan zijn voor de inrichting van onze gemeenschap in spirituele en praktische zin. br Sjoerd S., zr Rosaliene, zr Dorothea en br Sjoerd M. brachten met hun kinderen een bezoek aan gemeenschap de Wonne in Enschede. br Rik en zr Lyke bezochten in Spanje een conferentie over psyche en religie. En Spe Gaudentes vierde haar jaarlijkse Dagmardag, waar ook zr Seraphim bij kon zijn. Iedereen krijgt de hartelijke groeten van haar! Nathan hield met gemeenschapsleden, tochtgenoten en deelgenoten ene brainstorm over zijn onderzoek naar de presentie van Oudezijds 100 in de buurt.



## Meeleven

We schrokken allemaal erg van het verkeersongeluk dat Franziska kreeg. Ze werd aangereden door een motorrijder, bij het Waterloo plein. Ze heeft een dubbele beenbreuk opgelopen en wat andere verwondingen. Ze is de eerste weken op Oudezijds 100 gebleven om te herstellen, maar is inmiddels weer thuis in Duitsland. Een voorspoedig herstel gewenst! De behandeling van John loopt op z'n einde, we hopen allemaal op een goede uitslag.

## Vieren

Met Mathias en Lorna en Louise mochten we blij zijn met de geboorte van David. Gefeliciteerd!

Eind mei vierden br Leo en z'r Albertine samen met familie, vrienden en gemeenschapsleden hun vijftienvigjarig huwelijk met een ouderwets gezellig 'retrofeest'. De mannen droegen bretels en fleurige overhemden en de vrouwen hadden zich uitgedost in de prachtigste jurken van de jaren '50 tot '70.



We kijken nu al uit naar het volgende jubileum van het echtpaar De Bruijn-Boiten!

Op 13 juni zijn Staci en Matthijs getrouwd. Na bij het burgerlijk huwelijk in Zaandam elkaar het ja-woord te hebben gegeven werd het gevierd met gebed in de Allemanskapel, een heerlijke maaltijd in de Kapittelzaal en een feestelijke borrel op de binnenplaats van Oudezijds 100. Veel geluk samen!

### **Pelgrimage**

Na in de gemeenschap en in onze kerken Pasen gevierd te hebben, begon veertig dagen later met Hemelvaartsdag de eerste dag van een zonnige pelgrimage voor de hele gemeenschap. De pelgrimage bracht ons naar Witmarsum, de geboorteplaats van Menno Simons, en naar de 'kluis' (eenmansklooster) van Pater Hugo in Groningen. Ook genoten we van de natuur bij het wadlopen en kanoën en maakten we ons nuttig met diverse klussen voor Maria ter Claesze. Elders in dit Kajuit-Nieuws vindt u een fotoverslag van deze dagen.

## **Vanuit Maria ter Claesze**

### **De paardenstaart**

In die eerste jaren van Oudezijds 100 was het in onze buurt nog goed te zien dat er een oorlog was geweest; in verband met eventuele verkoop was het puin meest geruimd en een en ander gerepareerd aan de buitenkant van de huizen. Ja, zelfs enkele van de huisjes in de stegen hadden weer iets vriendelijks: kleine winkeltjes en kleine eethuisjes; het had weer iets van het vrolijke van het oude centrum van Amsterdam, waartoe ook Oudezijds 100 behoorde. Het was vóór de oorlog een Joodse wijk. In ons huis bijvoorbeeld, woonde een Joodse arts, maar in de tijd van dit verhaal was ons huis achter de gevel zelfs geen studentenkraakpand meer waardig. Dakpannen, houten leuning, enkele deuren en kozijnen waren opgestookt in de hongerwinter. Het huis was in die dagen een Duits bordeel en kroeg. We konden het tenslotte kopen voor de grondprijs minus de afbraak- en puinruimkosten. Daar woonden en werkten wij met twee eigen kindertjes en twee thuisloze kinderen van acht en achttien, waarvan één Française en twee Indische jongelui met baby. Toen de vrijheidsoorlog van Algerije uitbrak, vonden enkele jongemannen via onze Franse collega uit Parijs de weg naar de puinhoop: Oudezijds 100. Tussen de enkele uit de kampen teruggekeerde 'Portugese' Joden vielen de Algerijnen uit de Rif niet zo op. De binnenstad en de samenleving op Oudezijds 100 hadden wel wat van elkaar weg. Wij hadden één ding goed geleerd door de oorlog: solidariteit (gelijkheid) is nodig voor een werkelijke samenleving.



Op een koude herfstdag - ramen en voordeuren waren, wat zeer ongewoon was, dicht - ging de bel. We zaten aan tafel in de keuken en één van de kleintjes rende naar de voordeur en ze bracht de boodschap over dat 'die meneer mamma wilde spreken'. Dat zal die man wel niet gevraagd hebben, maar de kinderen wisten dat het meestal mamma was die praatte met mensen met vragen. Aangezien in die tijd de mensen nog al eens om een boterham vroegen, bracht ze die meneer maar mee. Nee, hij wilde geen boterham, maar, terwijl de bewoners door aten, vertelde hij en plein public zijn verhaal: hij was uit Auschwitz door-en-door ziek naar Zweden gebracht en was een paar jaar geleden weer naar Amsterdam gegaan (waar hij als jongen gewoond had). Hij had zijn oude beroep weer opgepakt: pruiken maken. Hij had een krant in de hand en liet ons zien dat nu alle handel met Klein-Azië verboden was, evenals met de Franse koloniën of wat kolonie geweest was. Het was, zo zei hij, nu herfst en hij moest paardenstaarten (van witte Arabische paarden) voor de Sinterklaaspruiken hebben en kon die niet krijgen. Sinterklaas was de beste klant van het hele jaar. Aan de kerstman deed men niet veel. De beste witte pruiken werden gemaakt van de staart van Arabische paarden. Onze Algerijnse onderduiker begreep haarfijn wat onze Joodse gast vertelde. Hij meldde wat de witte paardenstaart van een Arabisch paard betekende, zowel qua handelswaarde, als wat betreft de symbolische betekenis: het voelen van de koloniale situatie. Vreemd, Mohammed, onze Algerijn, sprak nog geen Nederlands en onze nieuwe gast geen Frans en toch... Mohammed kwam met een idee.

Natuurlijk, de Algerijnse witte paarden waren niet zo mooi als de kleine Arabische, maar dat wisten de Nederlanders toch niet. Mohammeds vader in Algerije zou heel dankbaar zijn, dat zijn zoon bij ons kon wonen, vrij van de Franse bezetter. Hij zou graag ons een cadeau willen sturen en dát kon wel particulier op dit moment (klein was geen handel). Twee paar bruine ogen keken steels naar ons, ja 'à la guerre comme à la guerre'. Het maatschappelijk werk van die jaren bracht je op vreemde en voor ons leerzame wegen: bijvoorbeeld wederzijdse hulp en collectieve hulp!

Nog dezelfde dag schreef een Algerijnse zoon een open brief in het Frans, in verband met de douane, aan zijn vader waarin duidelijk stond dat een staart van een Arabische hengst gewaardeerd zou worden en dat de kinderen heel erg veel van dadels hielden. De vader van Mohammed had wat ik een dadelboomgaard zou willen noemen. Veertien dagen later kwam het reuzenpakket aan. Het waren inderdaad mooie staarten en de dadels waren er héél veel en vers. Lekker! De kinderen spreken er na vijftig jaar nóg over. En het belangrijkste: onze gast kwam er bovenop. Hij werd een fameus (mag toch ook wel een beetje in het Frans in dit geval) pruikenmaker voor het toneel en andere Sinterklazen.

sr Georgine



# OUDE ZIJDS 100

Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100  
Oudezijds Achterburgwal 100  
1012 DS Amsterdam  
020 6266634  
[info@oudezijds100.nl](mailto:info@oudezijds100.nl)  
[www.oudezijds100.nl](http://www.oudezijds100.nl)

Voor giften:  
Stichting Vrienden van Oudezijds 100  
ING 56295  
IBAN NL80INGB 0000056295  
BIC INGBNL2A

